

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: R. T.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem v Praze, Na Zlatnici 301/2, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem v Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.9.2014, č.j. 4057/DS/2014, JID 126092/2014/KUUK/Ne,**

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3.000,- Kč. Částka 3.000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8.9.2014, č.j. 4057/DS/2014, JID 126092/2014/KUUK/Ne, kterým bylo rozhodnuto, že se odvolání žalobce jako opožděné zamítá a rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 7.5.2014, č.j. OSC/42241/2014/Bedn, sp.zn. OSC/Rp-431/15157/2014, jímž byl žalobce shledán vinným tím, že dne 14.2.2014 v 10.46 hod. v obci Děčín, ul. Vítězství, jako řidič vozidla Hyundai, rz: „X“, jel nedovolenou rychlostí v obci, kde je zákonem povolená nejvyšší rychlost jízdy 50 km/h, přičemž mu byla naměřena rychlost 106 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení byla žalobci jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 102 km/h, tedy žalobce porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 4 písm. d) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 7000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců a současně mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení.

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., správní řád soudní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu **podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení** nebo jiným zákonem stanoveným

způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s.ř.s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 3 tohoto ustanovení případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti. Ve vyjádření ke spisu ze dne 7.5.2014, které bylo podáno zástupcem žalobce K. S. je uvedeno, že zástupce žalobce žádá správní orgán, jakož i odvolací správní orgán o doručování písemností na e-mailovou adresu „X“, která je opatřena zaručeným elektronickým podpisem a na které si bude poštu přebírat. Správní orgán I. stupně se pokusil doručit své rozhodnutí ze dne 9.5.2014 na adresu „X“. Vzhledem k tomu, že z této e-mailové adresy nepřišlo potvrzení o převzetí písemnosti, doručoval následně na adresu pobytu zástupce žalobce „X“. Žalovaný se své žalobou napadené rozhodnutí ze dne 8.9.2014 rovněž pokusil doručit na adresu pobytu právního zástupce žalobce, avšak zásilka nebyla vyzvednuta. Žalobou napadené rozhodnutí bylo tedy doručeno fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu dne 25.9.2014, který se rovněž považuje za den oznámení rozhodnutí. Vedle toho žalovaný doručoval své rozhodnutí i přímo žalobci, který si je převzal dne 26.9.2014. Ve spise se nachází protokol o nahlédnutí do spisu ze dne 28.11.2014, z něhož vyplývá, že nový zástupce žalobce pořídil kopie spisového materiálu, a tedy byl s obsahem správního spisu seznámen.

Podle ustanovení § 19 odst. 8 věta druhá a třetí správního řádu v případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

Nejvyšší správní soud ze dne 19. 6. 2015, 2 As 202/2014, www.nssoud.cz, konstatoval následující: „*Ani námitky stran doručování ve správním řízení nejsou důvodné. Podle stěžovatele žalovaný a ani správní orgán I. stupně nedoručovali písemnosti podle žádosti zmocněnkyně stěžovatele na její elektronickou adresu (X), ač o to zmocněnkyně výslovně požádala. (...) Jak ale vyplývá ze správního spisu, správní orgán I. stupně, jako obvykle v jiných případech, doručoval nejprve na zmíněnou emailovou adresu elektronicky zmocněnkyni (jednalo se o rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 4. 12. 2013). Ta však nepotvrdila převzetí této písemnosti. Proto následně správní orgány správně doručovaly další písemnosti na adresu zmocněnkyně stěžovatele, tj. tak, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal (19 odst. 8 správního řádu). Takto byla doručena i výzva k odstranění vad odvolání stěžovatele, která byla zmocněnkyni stěžovatele vložena do schránky*

dne 21. 1. 2014, takže je evidentní, že se s ní mohla seznámit a patřičným způsobem na ni reagovat.“

Ze shora uvedené rekapitulace správního spisu je patrné, že dne 9.5.2014 došlo ze strany správního orgánu I. stupně k pokusu o doručení jeho rozhodnutí na elektronickou adresu zástupce žalobce, toto doručení však bylo neúspěšné a následně tak mohl přikročit k doručování svého žalobou napadeného rozhodnutí pouze poštou a stejně tak mohl učinit i žalovaný. Poštovní zásilka se žalobou napadeným rozhodnutím adresovaná na adresu trvalého pobytu zástupce žalobce byla připravena k vyzvednutí dne 15.9.2014. Podle § 24 odst. 1 správního řádu, uplynutím 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena se zásilka považuje za doručenou. Tímto dnem je **25.9.2014** a od něj je třeba odvíjet dvouměsíční lhůtu k podání žaloby, která skončila dne 25.11.2014. Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána až dne **12.1.2015**, byla podána zjevně po uplynutí zákonné lhůty.

S ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s.ř.s. nezbylo soudu nic jiného, než vyslovit, že předmětná žaloba byla ze strany žalobce podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. ve výroku usnesení ad I. tuto žalobu pro opožděnost odmítl.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovení § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve výroku usnesení ad III. rovněž o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3.000,- Kč, který bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 30. května 2016

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová